214

HOE LANG NOG ?

NOODKREET OM EERLIJKHEID EN RECHT VOOR DE OUD-STRIJDERS - VAN HET INDISCHE LEGER -

DOOR

J. APELL

MET EEN PENTEEKENING VAN MENNO VAN MEETEREN BROUWER

UITGAVE VAN DE BONDEN VAN OUD-ONDEROFFICIEREN
„WEST-JAVA" TE BATAVIA
„BANDOENG EN OMSTR." TE BANDOENG
„MIDDEN-JAVA" TE SEMARANG
„NEDERL.-IND. BOND" TE SOERABAIA
„SOEDJOE" EN „VOORWAARTS" IN NEDERLAND.

Indonesische Drukkerij, Weltevreden.

Kon. Bat. Gen.
VI
394

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.
Tanggal : 1-07-2010
Nomor Induk : 1256/PK-Rusun/2010
BIB - ID : 8574060
ITEM - ID : 21217702
Asal : Museum Pusat

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

HOE LANG NOG ?

NOODKREET OM EERLIJKHEID EN RECHT VOOR DE OUD-STRIJDERS - VAN HET INDISCHE LEGER -

DOOR

J. APELL

MET EEN PENTEEKENING VAN MENNO VAN MEETEREN BROUWER

UITGAVE VAN DE BONDEN VAN OUD-ONDEROFFICIEREN
„WEST-JAVA" TE BATAVIA
„BANDOENG EN OMSTR." TE BANDOENG
„MIDDEN-JAVA" TE SEMARANG
„NEDERL.-IND. BOND" TE SOERABAIA
„MADJOE" EN „VOORWAARTS" IN NEDERLAND.

DAT. GENOOTSCHAP VAN K.EN W.
PERPUSTAKAAN NASIONAL RI

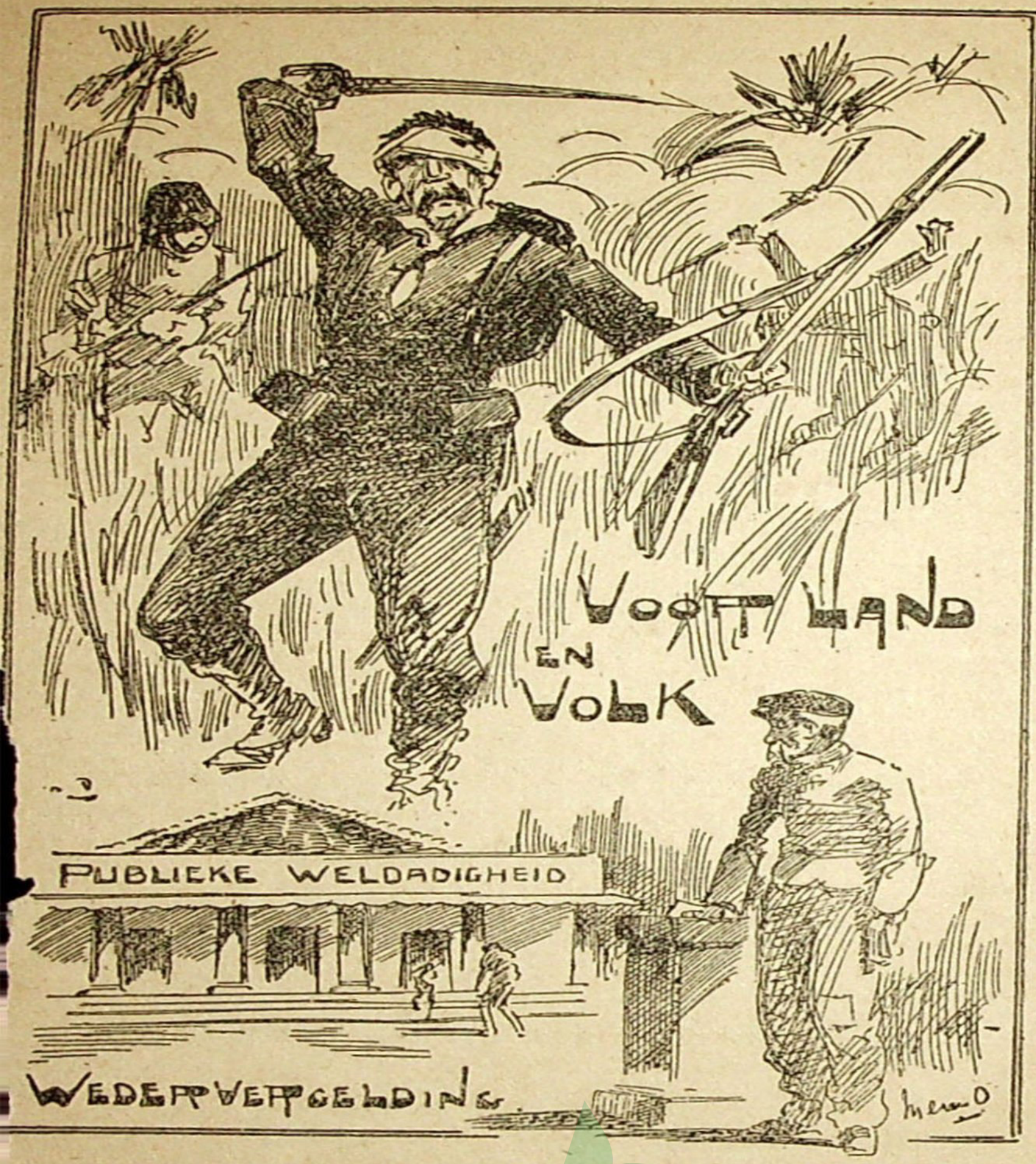
VOOR LAND
EN
VOLK
PUBLIEKE WELDADIGHEID
WEDERPVERGELDING

VOORWOORD.

In de memorie van antwoord is door den Regeeringsgemachtigde in den Volksraad gezegd, dat wanneer oud-militairen werken *WILLEN*, zij ook zonder ambachtskennis, bij het bestaande gebrek aan arbeidskrachten, gemakkelijk een bestaan kunnen vinden.

De Regeering heeft hiermede erkend, dat de vóór 1920 toegekende gagementen en pensioenen als middel van bestaan niet mede kunnen tellen, doch dat die oud-militairen, ondanks de aan den Lande bewezen diensten (pacificatie der buitengewesten), een bestaan moeten zoeken in het verrichten van loongevenden arbeid. Zonder arbeid hebben zij dus *geen* bestaan.

De *WIL* om te werken en vraag naar werkkrachten is echter niet genoeg, *Regeering*. Men moet ook *kunnen* werken, d.w.z. physiek geschikt zijn. Ouderdom, die eveneens ongeschikt maakt of aanneming als werkkracht in den weg staat, is mede oorzaak, dat zeer veel oud-militairen op hun schamel gagement of pensioen als eenig middel van bestaan zijn aangewezen.

J. Apell, schrijver van de brochure „*ALARM*", geeft in „*HOE LANG NOG?*" een treffende illustratie van hetgeen door de Regeering over het hoofd is gezien. Apell is echter geen hooge Regeeringsambtenaar, doch slechts een gep. Sergeant-Majoor; licht dus, dat men zijn beelden wantrouwt. Hij toch is een belanghebbende: kan gevallen fantaseeren of aandikken om op het gemoed te werken. Dat kan.

Om aan te toonen, dat Apell waarheid spreekt, ja zelfs nog beneden den waren toestand blijft, zijn aan deze brochure als bijlage toegevoegd eenige staten,

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

inhoudende een bedroevend lange, doch nog zeer onvolledige lijst van oud-militairen, die *WILLEN* werken, doch niet *KUNNEN*.

Deze staten zijn voor de opgave geteekend, niet door een gewezen Sergeant-Majoor, maar door hooge Regeeringsambtenaren; geven slechts onvolledig weer het aantal minimum-lijders onder de oud-militairen in *één gewest op Java* en zijn afgegeven op verzoek van den Bond van Oud-Onderofficieren „Midden-Java", teneinde deze armen te kunnen steunen, waarvoor f 2000.—, met moeite en opoffering verzameld, beschikbaar was gekomen. Deze som bleek niet meer te zijn dan *een druppel water op een gloeiende plaat.*

Was *WILLEN WERKEN* slechts voldoende.

Niet *KUNNEN WERKEN* door ouderdom staat een ieder oud-militair te wachten.

Er is slechts één passend antwoord op de vraag *„HOE LANG NOG?"* n.l.: *„ONMIDDELLIJK"*.

De gezamenlijke Bonden van
Oud-Onderofficieren in Ned.-Indië.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

HOE LANG NOG?

Een jaar reeds is het geleden, dat wij, de oud-onderofficieren van het Indische Leger, een actie begonnen zijn, met het doel, de Regeering van Nederland en Indië te overtuigen van ons goed recht, dat aan de pensioens-regeling van 1920 en aan alle in de toekomst nog uit te vaardigen pensioensregelingen zoodanig terugwerkende kracht worde verleend, dat alle reeds gepensionneerde (gegageerde) militairen en hunne weduwen en weezen daarvan kunnen genieten.

Misschien zullen er zijn die zeggen: „Geduld wat, Keulen en Aken zijn ook niet in één dag gebouwd, dergelijke dingen gaan zoo vlug niet."

Volkomen waar, dergelijke zaken komen als regel zelfs heel langzaam tot stand. Maar juist daarom dringen wij met de meeste klem aan op een snelle behandeling. Afgescheiden van ons recht op een hooger pensioen, gaat het hier om het behoud van menschenlevens.

Wij hebben geen alarm gemaakt voor de grap. Het is en blijft een schande voor Nederland, dat het zoo weinig acht geslagen heeft op de behoeften van haar beste zonen, de gepensionneerde oudstrijders. Elken dag vallen er slachtoffers tengevolge van ondervoeding. Dat is geen gemeenplaats, geen stopwoord. Het is een hoogst droevige, maar niet weg te redeneeren waarheid, dat de ouden en zwakken en met hen hun vrouwen en kinderen, wegkwijnen van den honger.

Een klein ziektestootje is slechts noodig om hen het leven te doen verliezen. Alle weerstandsvermogen is door lang voortgezette inkrimping van de allereerste

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

levensbehoeften verloren gegaan. En dat is bekend aan de Nederlandsche Regeering. Reeds een jaar lang hebben wij dat, in verschillenden vorm, onder de aandacht van Regeering en Volk gebracht, doch tot heden zonder practisch resultaat.

Tot nu toe is het gebleven bij praten en beloven en moeten de afgewerkte oudstrijders van het Ind. leger zich maar behelpen met de beruchte 40% op het schijnpensioentje van vroeger.

Dezelfde Regeering, die zich gedurende den wereldoorlog zoo bezorgd maakte over de Belgische vluchtelingen (op zichzelf zeer lofwaardig), blijft blijkbaar onbewogen wanneer er sprake van is, dat aan de oudstrijders van het Ind. Leger, waaraan zij ontegenzeggelijk groote moreele verplichtingen heeft, een pensioentje is toebedeeld, waarmede zij veroordeeld zijn, een langzamen hongerdood tegemoet te gaan.

Het spijt mij als ik bitter moet worden, maar vóór alles wil ik wàar zijn. Aan mij zelf en aan mijn oude machtelooze strijdmakkers ben ik verplicht, ondubbelzinnig te zeggen wat gezegd moet worden. Voor allen, doch vooral voor diegenen onder ons, die aan den leeftijdsgrens gekomen zijn om zelf in hun onderhoud te voorzien en nog meer voor diegenen, die deze grens reeds hebben overschreden, is deze onze pensioensactie een zaak geworden van leven en dood. Het gaat niet om een peulschilletje. En wij liefhebberen niet in actie tegen de Regeering. Voor ons gaat het er om, na een werkzaam en vruchtbaar leven een dragelijken ouden dag te hebben, of, als een opgejaagde schurftige hond, door uitputting in een vergeten hoek te sterven.

En het laatste willen wij niet en verdragen wij niet. Als fatsoenlijke menschen hebben wij geleefd en als fatsoenlijke menschen willen wij aan ons einde komen.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Met smart vraag ik mij dikwijls af, of het voor de oudstrijders van het Ind. Leger, voor de menschen, die destijds hun leven en gezondheid, hou en trouw aan de vlag der Nederlanden hebben toegewijd en die physiek en dikwijls ook geestelijk geknakt de burgermaatschappij werden ingezonden met een pensioentje, dat dien naam niet verdient; dikwijls vraag ik mij af, of het voor die menschen dan beslist noodzakelijk is, eerst misdadiger of landlooper te worden, om door opsluiting volledig recht te verkrijgen op onderdak, voeding en kleeding. Want practisch komt het toch dààrop neer, dat de verdienstelijke oudstrijder nagenoeg aan zich zelf is overgelaten, terwijl de gevangene met zorg wordt behandeld.

Met aandrang vragen wij: Hoe lang nog? Hoe lang nog zullen wij willens en wetens aan de armoe, aan den uitputtingsdood worden prijsgegeven?

. . . . . .

De wijze waarop onze zaak in de Tweede Kamer der Staten-Generaal en in den Volksraad is behandeld geworden, mag zeker wel allerzonderlingst worden genoemd. Wij zijn daar behandeld geworden als *afgekeurd materiaal*, waarmede geen rekening meer behoeft te worden gehouden.

Door kunstige woordspeling trachtte men ons en het volk zand in de oogen te strooien. Verder hierop in te gaan is in dit bestek onnoodig. Laat mij slechts enkele der aangehaalde gezegden bespreken.

In den Volksraad heeft de Heer Oppermann een motie ingediend om onze zaak te bepleiten.

In het daarop gevolgde Regeerings-antwoord is gezegd: „dat de Regeering zich *voorshands* niet kan vereenigen met de door den Heer Oppermann inge-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

diende motie." Verder werd gezegd: „Zooals uit § 15 van de Memorie van Antwoord nopens de ontwerpbegrooting voor 1921 blijkt, is de Regeering de meening toegedaan, dat voor den gewezen Indischen militair, als gevolg van de hier te lande steeds stijgende behoefte aan geschikte arbeidskrachten, de bestaansvoorwaarden zóó gunstig zijn, dat ieder man, die werken *wil*, ook werk kan vinden, zelfs al oefent hij geen bepaald ambacht uit."

Dat de Regeering zich „voorshands" niet met de motie kan vereenigen, is fraai. Ik wil het niet gelooven, doch lijkt dat „voorshands" niet veel op een bespotting? Kan de Regeering zich misschien wèl met de motie vereenigen, wanneer alle vóór 1920 gepensionneerden den uitputtingsdood gestorven zijn?

En dan die uitwijding over de gunstige bestaansvoorwaarden door steeds stijgende behoeften aan *geschikte* arbeidskrachten. Ik wensch die woorden niet nader te qualificeeren, maar het is droevig. Dat antwoord is geen antwoord. Het is een *uitvlucht*, zonder meer.

Een hier wonende oudstrijder is bijna 83 jaren oud. Met moeite volbrengt hij zijn maandelijksche spoorreis naar Bandoeng om zijn gagementje van f 37.12 (toeslag inbegrepen) te gaan halen. Hoe hij het aanlegt om met die paar centen rond te komen, moogt Ge voor U zelf uitmaken, ik weet het niet. Ook weet ik niet of die man werken *wil*. Maar wat ik heel zeker weet is, dat die man niet werken *kan*. En met hem zijn er zooveel anderen, als regel veel jonger, doch onbekwaam tot arbeid.

Aan de mogelijkheid, dat een oudstrijder niet meer werken *kan*, schijnt door de Regeering niet gedacht te zijn. Maar is deze veronderstelling niet te vriendelijk? Meer voor de hand ligt het, dat dit punt stilzwijgend is voorbijgegaan.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

En nog iets. Als de bestaansvoorwaarden door de steeds stijgende behoeften aan geschikte arbeidskrachten inderdaad zoo gunstig geworden zijn, waarom zijn de pensioenen voor het jongere geslacht dan zooveel verhoogd? Mogen die later niet werken? Is het werken alleen voor de afgebeulde oudjes weggelegd?

En ik vraag: Wat doet de Regeering zelf, om aan de menschen, die nog tot lichten arbeid in staat zijn, werk te verschaffen?

Als antwoord diene het volgende:

Enkele maanden geleden was hier ter plaatse, aan het kleine station der *Staatsspoorwegen*, de pas gecreëerde betrekking van portier vacant. De portier moet toezien, dat geen personen zonder spoor- of perronkaartje het perron betreden. Moeilijk te volbrengen is die betrekking dus niet.

Hiervoor meldde zich aan een oudgediende van 54-jarigen leeftijd. Een oppassend man; maakt geen gebruik van sterken drank; heeft een vrouw en 3 jonge kinderen. Is sedert zijn pensionneering, tot vóór twee jaren, altijd werkzaam geweest en had een vrij goed bestaan. Toen kwam zijn meester te overlijden en werd hij uit zijn betrekking ontslagen. Nu kwam de tijd van leed en lijden. Overal zocht hij werk, doch werd wegens te hoogen leeftijd afgewezen. Heeft nog een poosje in het *Militair hospitaal* dienst gedaan als burgerverpleger, doch werd op een kwaad oogenblik ontslagen. Officiëel heette het, dat de man ontslagen was wegens overcompleet van personeel, doch mondeling werd hem door den Chef van het hospitaal aangezegd, dat hij zich bij voorkomende vacature niet meer behoefde aan te melden, omdat hij *te oud* is.

Zijn verzoek om aangenomen te worden als portier bij het *Staatsspoorstation* werd afgewezen, eveneens omdat hij *te oud* is.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Deze man is nu wanhopig, omdat hij door te hoogen leeftijd het grijnzende spook van de ellende niet afwenden kan.

Het geval is de vermelding waard, want de man is nog tot werken in staat en voelt zich, mede door het leegloopen, meer dan ellendig. Doordat hij op zijn pensioentje is aangewezen, is de honger hem wel van het gezicht te lezen, maar bepaald ziek is hij niet. Met een kleine betrekking zou hij te helpen zijn. Maar overal sist het hem tegen: *te oud*. Met inbegrip van de 40% verhooging heeft deze man een pensioen van f 40.— per maand. Omdat hij zich met zijn gezin van dit bedrag niet in het leven weet te houden, heeft hij zich, hoe het hem ook tegen de borst stuitte, ter wille van de kinderen, tot bedelaar verlaagd en zich gewend tot het comité van het „particuliere fonds tot hulp en steun aan minimaal gepensionneerden" te Bandoeng. Van dit fonds (dat bijna uitgeput is en geen voldoende aanvulling krijgt) ontvangt hij nu, zoolang het fonds strekt, f 25.—per maand, zoodat zijn totale inkomsten, *zeer tijdelijk*, tot f 65—per maand zijn verhoogd. Welnu, van dit bedrag lijdt de man met zijn gezin nòg gebrek. Vleesch komt daar nimmer in huis. Brood zelfs niet; het is te duur. Bij hooge uitzondering wordt er een koestaart gekocht en hebben zij tenminste de smaak van vleesch. Voedingswaarde vrijwel nihil. Toen ik hem vroeg hoe het met de kleeren van zijn kinderen was gesteld, maakte hij zich gereed mij dat te vertellen. De tranen verstikten echter zijn stem, hij kon geen woord uitbrengen.

Het is welletjes.

Dit geval heb ik niet aangehaald om het lijden van de *onmachtige* oudstrijders met hun vrouwen en kinderen af te schilderen. Neen, dit is een geval van iemand

PERPUSTAKAAN NASIONAL
PERPUSTAKAAN NASIONAL R.I.

die nog werken *kan* en *wil* en *alle moeite doet het te vinden*, maar afgewezen wordt om zijn inderdaad niet te hoogen leeftijd.

En voor dit geval komen zeer velen van ons te staan als wij wat ouder zijn gewórden.

Aan een beschrijving van de ellende, welke door zieke en zwakke oudstrijders met hunne gezinnen geleden wordt, waag ik mij niet, dat kan ik niet; maar ik verzeker U, dat het meer dan verschrikkelijk is.

Dat alles is een onmiddellijk gevolg van het veel te kleine pensioentje.

Van het Regeeringsantwoord met betrekking tot de stijgende behoefte aan *geschikte* arbeidskrachten en de werkwilligheid der oudstrijders blijft dus niet veel over.

Neen, Regeering van Nederland, de zaken worden bewust verkeerd voorgesteld, om de schatkist gesloten te kunnen houden voor de oudstrijders van het Indische Leger. Die oudjes zijn niet meer te vreezen en kan men dus achteloos voorbijgaan.

Of het edel en ridderlijk tegenover de oudstrijders is, die altijd gegeven en nimmer gevraagd hebben, laat ik over aan de beoordeeling van het Nederlandsche Volk.

Voor elke toenadering zijn we echter dankbaar.

Met vreugde lazen wij het volgende telegram in de „Preanger Bode" van 5 April 1921:

Den Haag, 1 April 1921.

„Minister de Graaff, een schriftelijke vraag van het Tweede Kamerlid van Doorn beantwoordend, erkende de juistheid van het geschrift van (den gepens.) sergeant-majoor Apell ten aanzien van Wasblom. Bladzijde 10 is echter niet geheel juist. De minister vestigde de aandacht van den Landvoogd op de kleinere gagementen en pensioenen. Bij een verdere verhoo-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

ging voor 1920 zullen de toegekende kleinere gagementen en pensioenen in ruimere mate worden verhoogd."

Duizendmaal dank! Vooral diegenen, die van het pensioentje moeten leven, en dit zijn er velen, zullen den hemel danken voor iederen gulden, dien zij meer ontvangen.

Maar zijn wij al dankbaar, voldaan zijn wij niet.

Onze eisch, dien wij van het begin onzer actie af gesteld hebben, blijven wij onverminderd handhaven. Wij vragen om eerlijkheid en anders niet. Wij hebben in Indië de kastanjes uit het vuur gehaald. Wij hebben de gevaarlijke en moeilijke periodes in vollen omvang mede gemaakt.

Wij hebben een schijnbezoldiging en een schijnpensioen ontvangen en, alsof dat nog niet voldoende ware, wenscht de Nederlandsche Regeering er thans geen acht op te slaan, dat de levensstandaard, ook voor ons, nog altijd met meer dan 100 percent is verhoogd. Bij allen, die in Staatsdienst zijn, is het evenwicht in de betaling zoo langzamerhand hersteld. Alleen met ons wil men sjacheren, loven, afdingen. Zooals ik in den aanvang reeds zeide, geldt het hier voor ons een zaak van leven en dood. Dat dit vooral niet uit het oog worde verloren. Men kan van ons niet verlangen, dat wij ons bij een bloote weigering zullen neerleggen. De verbittering zal scherper worden, naarmate men ons langer laat wachten. Nogmaals herhaal ik met den meesten ernst: Wees ook tegenover ons eerlijk en geef ook ons zooveel, dat wij ons niet tot bedelaars behoeven te verlagen.

De oudstrijders wijzen op hun schitterenden staat van dienst en eischen een billijk loon voor bewezen diensten. Dat is niet te veel geëischt.

Het meten met twee maten is voor ons beleedigend.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Wij, die het vuile en gevaarlijke werk hebben opgeknapt, vragen gelijk pensioen als aan de menschen is toegedacht, die nu in het Leger dienen. Wij vragen om dezelfde pensioensgunsten, die aan de menschen zijn toegedacht, die hier, zonder de gevaren en ontberingen van het krijgsleven, hun pensioen kunnen verdienen. Gelijke monniken, gelijke kappen.

De Regeering moge ons dan toevoegen, dat er voor onzen eisch geen rechtsgronden bestaan (Regeeringsantwoord in den Volksraad) en dit moge waar zijn voor zoover dit het geschreven recht betreft, moreele gronden bestaan er wel degelijk voor onzen eisch en ieder onpartijdig beoordeelaar zal dit gaarne willen toegeven.

Wij hebben vroeger, bij hetgeen op krijgskundig gebied tot stand is gebracht, ook niet op de letter gewezen, wat wèl en wat niët van ons kon worden geeischt. Ware dit wel het geval geweest, de grenslijnen van het door ons veroverde gebied in de Buitenbezittingen zouden er heel anders uitzien en het kapitaal had heel wat minder kans gezien millioenen te verdienen.

In tijden van nood en ontberingen, in tijden dat *te veel* van onze krachten werd gevorderd, hebben wij ook niet naar rechtsgronden gezocht of verwezen. Moreel achtten wij ons verplicht alles, goed en bloed, in de waagschaal te stellen, om de eer van onze driekleur, de eer van Nederland hoog te houden. Andere wetten, andere rechten kenden wij niet. Hoofdzaak was, dat wij onder alle omstandigheden meester van het terrein bleven, dat de Nederlandsche vlag vrij kon uitwapperen. Dat was voor ons levensdoel geworden. Wat hebben wij over de toekomst, over het behoud van onze gezondheid nagedacht? Dat is nooit in ons hoofd opgekomen. Naievelijk hebben wij voor het uiterste geval op

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

onze Koningin, op het Hoofd van den Staat, op de Regeering van Nederland vertrouwd. Maar nooit en nimmer hebben wij Nederland in den steek gelaten. Dat zouden wij beschouwd hebben als ..... laf-hartig verraad.

.....

En worden wij nu in den steek gelaten door ..... Nederland??

.....

Wij zijn gepensioneerd met een zeker bedrag om daarvan naar een zekeren maatstaf te kunnen leven.

Nu heeft het ongeluk zich voorgedaan, dat het geld meer dan de helft van zijn waarde heeft verloren en wij dus niet meer naar den toegedachten maatstaf kunnen leven. Overal is het evenwicht tusschen levensstandaard en geldswaarde zoo spoedig mogelijk en zoo goed mogelijk hersteld.

Alleen voor ons niet. Voor ons wordt dat niet zoo dringend noodig gevonden.

Men zegt ons, dat daarvoor geen *rechtsgronden* bestaan.

.....???.....

Wat verstaat men onder het Recht?

Ik weet het niet. Vroeger dacht ik, dat ik er iets van wist, doch nu begin ik aan alles te twijfelen. Maar scherp dringt het thans tot mij door, dat het Recht gemaakt wordt door de sterksten en toegepast naar willekeur.

Regeering van Nederland!
Volk van Nederland!

Aan U vraag ik: zijn wij, de oudstrijders van het In

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

dische leger, vroeger reuzen-domkoppen geweest, dat wij *te veel* van onze kracht voor den Staat der Nederlanden hebben opgeofferd en daardoor een vroegen ouderdom tegemoet gaan? Hadden wij serieus moeten nagaan, of voor dergelijke vorderingen wel rechtsgronden aanwezig waren? Hebben de enkele minderwaardigen onder ons, die er voor zich zelf een studie van maakten, hoe zij zich aan gevaarlijk en bovenmatig zware diensten konden onttrekken en die ons in stilte om ons ploeteren en zwoegen uitlachten; ik vraag: hebben zij toch goed gezien en gelijk gehad? Hebben zij voorzien, dat men ons later, wanneer het er op aan zou komen ons op moreele gronden te moeten helpen en steunen, met rechtsgronden zou komen aandragen?

Het antwoord op bovenstaande vragen zal gelegen zijn in de beslissing der Nederlandsche Regeering, om ons al of niet van de pensioensregeling van 1920 te laten genieten.

Intusschen verhongeren duizenden oud-strijders met hun gezinnen in de Indische kampongs; menschen die hun jeugd en gezondheid hebben geofferd op het altaar des vaderlands, leven noodgedwongen tusschen allerlei vuil en ongerechtigheid en hunkeren naar een kleine gift van de partikuliere liefdadigheid.

Wij, die nog in staat zijn voor onze rechten op te komen, hebben hen zonder voorbehoud onze hulp toegezegd.

Houdt slechts goeden moed, oude wapenbroeders! Wij zullen U niet aan Uw lot overlaten. Wij zullen voor U werken en strijden, zoo noodig tot onzen laatsten dag.

Wij wachten reeds een vol jaar op den dag, dat de Regeering van Nederland Recht en eerlijkheid zal be-

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

trachten tegenover de oudstrijders van het kranige Indische leger.

En nog altijd met vertrouwen klinkt onze noodkreet tot het Nederlandsche volk op :

HOE LANG NOG?

Tjimahi, Mei 1921.

J. APELL.
Gepens. Sergeant-Majoor O.I.L.

Met eerbiedig verzoek aan de Redactie's van alle in de Nederlandsche taal verschijnende couranten en tijdschriften, zoowel in Nederland als in Oost- en West-Indië, om dit stuk over te willen nemen en ons verder te steunen in onzen strijd voor recht en billijkheid.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Bijlage A 1.

Semarang, 3 October 1920.

Ag. No. 69/u.

Aan
den Resident van Semarang.

HoogEdelGestrenge Heer,

Wij hebben de eer UHEGestrenge beleefd te verzoeken ons wel Uwen steun te willen verleenen voor het ondervolgende:

Nadat wij het plan gevormd hadden tot het stichten van een fonds voor Noodlijdende Oud-Militairen, zijn wij onmiddellijk overgegaan tot het inzamelen van gelden en zooals UHEGestrenge zeker wel uit de Dagbladen vernomen zult hebben, zijn onze eerste pogingen met een succes bekroond, dat ons in staat stelt reeds nu een aanvang te maken met de ondersteuning van hulpbehoevende oud-strijders in onze onmiddellijke omgeving.

Het ligt in onze bedoeling alleen die menschen te ondersteunen, die te oud en/of physiek onbekwaam zijn tot werken en uitsluitend van hun pensioen of gagement moeten bestaan.

Met het oog op de omstandigheid, dat in den loop van deze maand de uitbetaling van de 40 pCt. verhooging van gagementen en pensioenen plaats heeft, komt het ons voor, dat de eerstvolgende maand de onderstand uit het fonds kan aanvangen.

Teneinde nu deze oud-militairen te kunnen bereiken, roepen wij de hulp van UHEG. in en verzoeken daarom de verschillende autoriteiten in Uw Gewest uit

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

te noodigen ons een opgave te doen toekomen van de hulpbehoeftige oud-militairen, die zich in hun ressort hebben gevestigd.

Tenslotte zij vermeld, dat de Heeren: de Assistent-Resident van Semarang, J. S. Redeker, bouwadviseur en P. Lagaay, agent der Nederlandsche Handel Mij. alhier, heden werden aangezocht met den President en den Secretaris van onzen Bond een comité te vormen opdat de binnengekomen gelden op oordeelkundige wijze worden aangewend.

Hoogachtend,

Namens het Bestuur van den Bond
van Oud-Onderofficieren „Midden-Java"
de Secretaris,
(w. g.) L. BERLIJN.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Bijlage A 2.

No. 7760 $\frac{68}{47}$

Semarang, 2 Maart 1921.

Onderwerp: Ondersteuning (onderstand) voor oude en gebrekkige oud-militaren (gepensionneerd) uitgaande van den Bond van Oud-Onderofficieren
„MIDDEN-JAVA".

Bijlagen : zeven.

In antwoord op Uw schrijven gedagteekend 3 October 1920 No. 69 heb ik de eer het Bestuur mede te deelen, dat de hierbij als bijlagen overgelegde gegevens, waarnaar ter bekorting worde verwezen, voor het door U beoogde doel door mij zijn verzameld. Mochten nog verdere gegevens benoodigd zijn, dan geef ik U in overweging zich rechtstreeks tot de Autoriteiten ter plaatse dan wel de ontvangers van 's Lands kassen te wenden met verzoek hunne medewerking te willen verleenen.

De Resident van Semarang
(w. g.) NIEUWENHUIJS.

Aan
het Bestuur van den Bond van Oud-Onderofficieren „MIDDEN-JAVA", Pension Juliana,
te
SEMARANG.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

BIJLAGE A III.

Staten van de Europeesche en Inlandsche gegageerde of gepensionneerde militairen, wonende in het gewest Semarang, die voor een geldelijke ondersteuning overeenkomstig schrijven van den Bond van Oud-Militairen „Midden-Java" van 3 October 1920 No. 69 in aanmerking komen, daar zij of te **oud** of **physiek onbekwaam** tot werken zijnde, uitsluitend van pensioen of gagement moeten leven.

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gagement per maand
Sartipan	Fuselier	Lodojong	*f* 8.75
Ispan	id.	Kebondowo	„ 17.50
Kasiman	Geniesold. 2e kl.	Bawen	„ 11.25
Karjodikromo	Kanonnier 2e kl.	Banjoebiroe	„ 16.66
Mingoen	Korpor. Inf.	Ngasinan	„ 11.25
Marto	Stukrijder 2e kl.	Kebondowo	„ 21.91
Mangoendikromo	Fuselier	Bawen	„ 16.25
Reso a Simon	id.	Ngasinan	„ 8.75
Ronodongso	id.	Gondanglegi (Klepoe)	„ 17.50
Sadjim	Sergeant	Tjerbonan	„ 26.25
Sigaroewi	Korp. Inf.	Banjoebiroe	„ 15.75
Soeraman	Stukrijder	Pandjang	„ 21.91
Sandiman	Korp. Inf.	id.	„ 12.25
Sidin	Handlanger	Lodojong	„ 14.75
Tawikromo	Sergeant	id.	„ 21.—
Abdullah	Fuselier	id.	„ 14.—
Coppy J.	Infanterist 1e kl.	—	„ 20.91
Mampasa	Sergeant	—	„ 37.50
Mawar J.	Fuselier	—	„ 40.80
Baaen Ilia	Tamboer	—	„ 17.50
Talokko J. K.	Sergeant	Lodojong	„ 34.16
Ioe	Infanterist 1e kl.	—	„ 9.25
Ardjo	Stukrijder 1e kl.	Banjoebiroe	„ 16.80
Arib	Handlanger	Lodojong	„ 17.50
Ardjopoespito	Stukrijder	Banjoebiroe	„ 21.91
Amat	Korporaal	—	„ 17.50
Goto	Sergeant	Podjok	„ 26.25

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Namen	Qualiteiten	Woonplaats	Pension of gagement per maand.
Gentjong	Sergeant	—	f 26.25
Issa	Korporaal	Lodojong	„ 17.50
Kromosemito	id.	id.	„ 11.25
Kamidin	Infanterist 1e kl.	id.	„ 13.40
Kromosemito	Handlanger	Podjok	„ 14.—
Karina	Fuselier	Pandjaroso	„ 9.90
Kromo	Stukrijder 1e kl.	Banjoebiroe	„ 12.75
Kardjodikromo	Fuselier	id.	„ 8.75
Kaso	Sergeant	—	„ 22.16
Kasan	Handlanger	Lodojong	„ 17.50
Koladji	Fuselier	Pandjang	„ 15.50
Karman	Korp. Artillerie	Banjoebiroe	„ 21.91
Kartodikromo	Fuselier	Lodojong	„ 26.25
Lorok	Handlanger	Ngampin	„ 14.—
Masidin	Hoornblazer	Banjoebiroe	„ 8.75
Mangoendikromo	Sergeant	Pasekan	„ 21.—
Nehi Kassi	Fuselier	—	„ 12.75
Oessen	id.	Pandjang	„ 10.50
Partosemito	Sergeant	Lodojong	„ 23.25
Resodikromo	Stukrijder 1e kl.	Koepang	„ 16.50
Ronodikromo	„ „ „	Banjoebiroe	„ 17.50
Rebo	Sergeant Inf.	Pandjang	„ 13.16
Rakiman	Fuselier	Baran	„ 8.75
Resadikromo	Geniesold. 1e kl.	—	„ 8.75
Ronosemito	Stukrijder 1e kl.	Gemawang	„ 14.—
Sidin	Fuselier	Lodojong	„ 26.25
Sidjan	Stukrijder 1e kl.	Kebondowo	„ 16.50
Simin	Kanonnier 1e kl.	Pandjang	„ 8.75
Soerodrono	Fuselier	id.	„ 8.75
Sawikromo	Stukrijder	Banjoebiroe	„ 8.75
Setropawiro	id.	id.	„ 11.25
Samadi	Fuselier	Pandjang	„ 8.75
Sarindi	Sergeant	id.	„ 24.25
Setrosetiko	Kanonnier 1e kl.	Ngampin	„ 14.—
Siman	Inf. 1e kl.	Podjok	„ 11.25
Sero	Stukrijder 1e kl.	Kebondowo	„ 14.—
Serotiko	Kanonnier 1e kl.	Banjoebiroe	„ 16.50
Samet	Fuselier	Lodojong	„ 17.50

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gagement per maand.
Singolessono	Fuselier	Ngasman	f 9.25
Sapima	id.	Pandjang	„ 11.25
Sartidjan	Sergeant	—	„ 19.—
Samoen	Inf. 1e kl.	Lodojong	„ 13.41
Samoet	Fuselier	Kranggan	„ 8.75
Sariman	Sergeant	Lodojong	„ 21.—
Sadio	Korporaal	id.	„ 12.25
Simin	Inf. 1e kl.	id.	„ 17.50
Setrodikromo	Stukrijder 1e kl.	Banjoebiroe	„ 15.50
Sarimin	Sergeant	Pandjang	„ 13.75
Sarijo	Fuselier	id.	„ 26.25
Troenosemito	„	id.	„ 8.75
Troenosemito	Kanonnier 1e kl.	Hardjosari	„ 14.—
Tondomenggalo	Sergeant	Lodojong	„ 26.25
Tjodiwongso	Fuselier	Ngasinan	„ 15.50
Tawikromo	Kanonnier 1e kl.	Kebondowoso	„ 15.50
Troenodongso	Fuselier	Lodojong	„ 14.—
Kongsodrono	Stukrijder	Kebondowoso	„ 13.41
Wongso	Fuselier	Pandjang	„ 13.41
Wangsodikromo	Kanonnier 1e kl.	Lodojong	„ 14.—
Dimin	Sergeant	„	„ 26.25
Simin	Fuselier	Lodojong	„ 8.75
Rawikromo	„	Banjoebiroe	„ 21.91
Manuputy J.	„	—	„ 15.16
Oenoes	„	Pandjang	„ 21.91
Sodikromo	Stukrijder 2e kl.	Kebondowo	„ 15.50
Kasan Istat	Korp. Inf.	Banjoebiroe	„ 19.25
Leatemya E.	Fuselier	Pandjang	„ 18.25
Sinan	„	Lodojong	„ 9.91
Kartopawiro	„	„	„ 10.50
Singotaroeno	„	„	„ 16.50
Setrodikromo	„	Pandjang	„ 14.75
Sipit	„	„	„ 9.91
Wirotaroeno	Hoornblazer	Kebondowo	„ 14.91
Mertokario	Sold. z. verpl.	Koepang	„ 17.50
Mentoreso	Fuselier	Banjoebiroe	„ 17.50
Adoe Ndoeloe	„	Lodojong	„ 11.25
Mertodimomo	Stukrijder	Tjerbanan	„ 10.50

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gagement per maand.
midjo	Fuselier	Pandjang	f 21.91
san	Sergt. Inf.	Lodojong	„ 22.16
amie Johanis	Fuselier	„	„ 21.91
iman	„	—	„ 12.—
erjodikromo	„	Kebondowo	„ 8.75
min	Kanonnier 1e kl.	Pandjang	„ 17.50
dikromo	Fuselier	id.	„ 17.50
ntowikromo	Korporaal	Banjoebiroe	„ 15.75
toet	Sold. ziekenverpl.	Tambakkojo	„ 17.50
kim	id.	Koepang	„ 15.50
nda Andrias	Korp. Artil.	id.	„ 15.75
sidin	Geniesoldaat	Pandjang	„ 14.75
rtataroeno	id. 1e kl.	Tigaran	„ 12.75
no	Stukrijder	Tjerbonan	„ 13.41
missie	Sold. ziekenverpl.	—	„ 28.—
jami	Inf. 1e kl.	Koepang	„ 14.75
die	Geniesold. 1e kl.	Pandjang	„ 16.25
rtoredjo	„	Tjerbonan	„ 12.75.
mdimedjo	Sold. ziekenverpl.	Koepang	„ 11.25
rodimedjo	Fus. 2e Bat. Inf.	Banjoebiroe	—
rso	Stukrijder 1e kl.	Lodojong	„ 12.—
rtosetiko	„ „	Pandjang	„ 12.75
dan	Sold. ziekenverpl.	Koepang	„ 21.91
jang	Sergt. Inf.	Soemawono	„ 26.25
emo	Inf. 1e kl.	Pandjang	„ 14.—
rtosemito	Fuselier	Koepang	„ 16.25
rsijoh	„	Podjok	„ 11.25
owitjono	Stukrijder 2e kl.	Lodojong	„ 16.50
djodikromo	Sergt. Inf.	„	„ 20.—
lam	Kanonnier 1e kl.	Kebondowo	„ 16.25
mowirono	Fuselier	Bawen	„ 12.75
man	Inf. 1e kl.	Koepang	„ 12.75
seadenda	Fuselier	—	„ 11.25
kropowiro	Sold. ziekenverpl.	Pandjang	„ 17.50
na Hia Lodo	Fuselier	—	„ 13.41
ngsosemito	Inf. 1e kl.	Pandjang	„ 14.—
totaroeno	Fuselier	Koepang	„ 12.—
notirto	Fuselier	Pandjang	„ 12.75

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gage ment p maand
Sarmidjan	Sergt. Inf.	Lodojong	„ 26.2
Kamsi	Fuselier	id.	„ 12.–
Soekir	„	Baran	„ 14.–
Karijo	Hosp. soldaat	Pandjang	„ 16.2
Sariman	Kanonnier 1e kl.	Banjoebiroe	„ 16.5
Wongsotaroeno	Geleider 1e kl.	id.	„ 17.5
Sariman	Fuselier	id.	„ 8.7
Bhaoe Lena	„	id.	„ 14.–
Resodikromo	Hosp. sold. 2e kl.	Koepang	„ 17.5
Samadi	Stukrijder 1e kl.	Tjerbanan	„ 21.9
Djinan	Fuselier	Kebondowo	„ 17.
Karjosetiko	Geleider 1e kl.	Ngropoh	„ 12.
Singodikromo	Fuselier	Lodojong	„ 9.
Projodimedjo	„	Pandjang	„ 12.
Masdie	Hosp. sold.	„	„ 17.
Poto	Fuselier	Kebondowo	„ 9.
Wisodikromo	„	Tambokbojo	„ 14.
Baoe Henoe	Inf. 1e kl.	Kalialong	„ 16.
Wangsodikromo	Fuselier	Koepang	„ 8.
Kromodimedjo	Geleider 1e kl.	—	„ 14.
Kartowidjojo	Fuselier	Banjoebiroe	„ 16.
Djono	Sergt. Inf.	Lodojong	„ 26.
Soei Foe	„	Pandjang	„ 26.
Baloe T'oek	Hoornblazer	—	„ 17.
Tikno	Sergt. Inf.	Pandjang	„ 23.
Sodikromo	Fuselier	Djamboe	„ 17.
Pawirodikromo	Geleider 1e kl.	Pandjang	„ 15.
Karsowidjojo	Sold. ziekenverpl.	Lodojong	„ 8.
Dipowidjojo	Hosp. sold. 2e kl.	„	„ 17.
Karel P.	Hoornblazer	„	„ 29.
Rasidin	Fuselier	„	„ 14.
Kromopawiro	Inf. 1e kl.	Kranggan	„ 16.
Palimanà Wirowidjojo	Fuselier	Koepang	„ 10.
Dato al: Wonodikromo	Hosp: sold. 2e kl.	Pandjang	„ 14.
Kioe Mbeo	Fuselier	—	„ 17.
Rakim al: Martoredjo	Geleider 2e kl.	Tjerbonan	„ 16.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gagement per maand.
gani	Inf. 1e kl.	Koepang	f 17.50
djowikromo	Sergt. Inf.	„	„ 26.25
o	Wachtinr. inf. kader	—	„ 19.—
todikromo	Fuselier	Koepang	„ —.—
rsan	Geleider 2e kl.	—	„ —.—
a Mali	Fuselier	—	„ —.—
eh A	Inf. 2e kl.	Banjoebiroe	„ —.—
abinaka	Hoornblazer	—	„ —.—
rto	Korp. Hosp.	Koepang	„ —.—
esran	Cavalerist 2e kl.	—	„ —.—
adio	Fuselier	Lodojong	„ —.—
vikromo	Handlanger	Banjoebiroe	„ —.—
ngsodrono	„	Hardjosari	„ —.—
oeh	Korporaal	Dereban	„ —.—
gataramo	Inf. 1e kl.	—	„ —.—
warga F.	Sergt. ziekenverpl.	—	„ —.—
modimedjo	Geleider 2e kl.	Koepang	„ —.—
iman	Hoornblazer	Bandarredjo	„ —.—
moredjo	Korporaal	„	„ —.—
tosekito	Fuselier	Lerep	„ —.—
etiko	„	Kalisari	„ —.—
idin	„	Brondjong	„ —.—
Wai	Korporaal	Bandarredjo	„ 32.50
pin	Fuselier	Njatnjono	„ 11.25
e	Hosp. sold. 2e kl.	Kaliredjo	„ 8.75
an W. J.	Korp. Inf.		„ 38.33
en J. H.	Onderoff.		„ 56.—
: A.	Sergt. Maj. Schr.		„ 30.90
S. de	Fourier		„ 40.—
wer E. M. J.	Werkman Vuurwerker		„ 43.30
n N. H.	Staffourier		„ 37.50
ois H. L. A.	Sergt. ziekenv.		„ 37.50
beek F. C. van	Sergeant		„ 40.80
n A. S.	Tamboer Inf.		„ 30.90
er J. F. C.	Kanonnier 1e kl.		„ 31.60
J. B. van	idem		„ 42.—
op J. H.	Sergeant ziekenverpl.		„ 40.80
egel A. A.	Hospit. bediende		„ 20,90

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

NAMEN	QUALITEITEN	WOONPLAATS	Pensioen of gage ment per maand
Ys H.	Handlanger		f 24
Stobbering J. B. E.	Adj. Ond. Off.		„ 42
Rooy P. de	Fuselier		„ 34
Dias I.	Sold. ziekenverpl.		„ 26
Gillet P. R.	Inf. 1e kl.		„ 20
Toornburgh C. B.	Kanonnier 1e kl.		„ 33
Hofmeyer Th.	Korp. ziekenverpl.		„ 35
Walff L. F.	Sergt. Maj. Inf.		„ 61
Dop J. van den	Fuselier	Oengaran	„ 35
Hutman A. Ch. F.	Korp. ziekenverpl.	Lemahbang	„ 3
Basch H.	Infanterist 1e kl.	Kalialong	„ 3
Procht B.	Kanonnier 2e kl.	Nobo	„ 3

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Bijlage: B.

No. 66/68/47.

Koedoes, 3 Januari 1921.

Aan den Resident van Semarang.

In voldoening aan Uw kantschrijven van den 6den October 1920 No. 32593/68/47 heb ik de eer UHoog-EdelGestrenge hiernevens de daarbij bedoelde opgave aan te bieden.

1. Mertodiwongso Sarah, oud pl.m. 60 jaren, wonende in de dessa Poerwosari, district Koedoes, gewezen Sergeant.
2. Dasah alias Ronowidongso, oud pl.m. 62 jaren, wonende in de dessa Mlatinorowito, district Koedoes, gewezen Sergeant.
3. Rido, oud pl.m. 65 jaren, wonende in de dessa Mlatinorowito, district Koedoes, gewezen fuselier.
4. Basidin, oud pl.m. 74 jaren, wonende in de dessa Karangsamboeng, district Tjendono, gewezen fuselier.

De Assistent-Resident van Koedoes,
(w.g.) BISSCHOFF.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

Bijlage C.

NAMEN	WOONPLAATS	Gagement of pensioen per maand	Ouderd
C. J. Kuijl.	Kampong Karanganjar.	f 17.91	36 ja
J. N. Haagen.	Kampong Gedongan	,, 40.—	56 ja
D. de Groeve.	Kampong Ngentak	,, 29.16	57 ja
J. H. Smeulders.	Kampong Pantjoeran	,, 36.25	53 ja
D. J. Smits.	Kampong Djatisarie	,, 35.50	50 ja

Salatiga, 2 December 1920.

De Assistent-Resident van Sala
(w.g.) FONTEIJN.

Bijlage D.

Namanja	Tinggal beroemah di desa	District	Banja pensi sabo
Dap J. van den	Oengaran	Oengaran	f
Heusenann A. Ch.F.	Lemahbang	id.	,,
Bosch H.	Kalialang	id.	,,
Pracht B.	Nobo	id.	,,
Sariman	Bandarredjo	id.	,,
Kromoredjo	idem	id.	,,
Kartosetiko	Lerep	id.	,,
Tosetiko	Kalisarie	id.	,,
Samidin	Brandjang	id.	,,
Hu Wai	Bandarredjo	id.	,,
Sappin	Njatnjono	id.	,,
Salie	Lejongan	id.	,,

Salatiga, 27 December 1920,

Patih Salatiga,
(w. g.) SOEROHAMIPRO

PERPUSTAKAAN NASIONAL
PERPUSTAKAAN NASIONAL RI.

PERPUSTAKAAN NASIONAL
REPUBLIK INDONESIA

PERPUSTAKAAN NASIONAL

A[redacted] P[redacted] 8.
TGL: 26-12-95

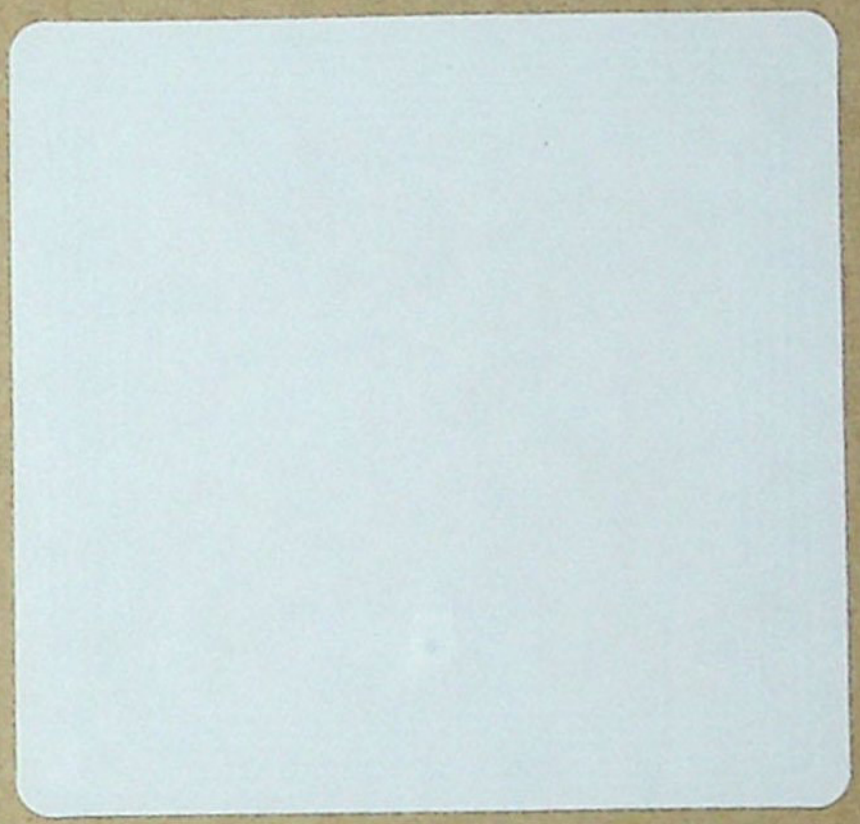

PERPUSTAKAAN NASIONAL

